

סדרת ניירות עבודה של הפורום הכלכלי הערבי

עליית מחירי המזון

והשפעתה על החברה
הערבית בישראל

דו"ח ראשון בסדרה/נובמבר 2022

ארנון ברק

בהנחיית ד"ר סאמי מיעארי, אוניברסיטת תל-אביב ומנכ"ל הפורום הכלכלי הערבי.

المنتدى الاقتصادي العربي
الפורوم הכלכלي العربي
Arab Economic Forum

נייר עבודה מס 11 | נובמבר 2022

המחקר נערך בחסות תִּיֵּר זהו הבחֵת בֵּרֵאֵיֵה

FISCHER
F|B|C|&|C|o

משרד פישר בכר חן וול אוריון ושות'
מכתב פישר באחר חֵיֵן וול אוריון ושות'קאֵה

הפורום הכלכלי הערבי

הפורום הכלכלי הערבי (ע"ר) הינו מכון מחקר עצמאי ללא מטרת רווח, אשר עוסק בעריכת מחקרי מדיניות כלכלית-חברתית של החברה הערבית בישראל. הפורום הכלכלי הערבי עורך מחקרים יישומיים ומחקרי מדיניות בסטנדרטים המדעיים הגבוהים ביותר בתחומי הכלכלה והחברה במטרה להוביל לשינוי אמתי-מהותי במעמדה הכלכלי-חברתי של החברה הערבית בישראל, בין היתר, על דרך הנגשת מחקריו לקובעי המדיניות ומקבלי ההחלטות במדינה.

המועדון של אנשי ונשות עסקים ערבים שהקים הפורום הכלכלי הערבי הינו תרגום מעשי-יישומי של מחקרי הפורום הכלכלי הערבי – מתוך הבנה כי אנשי ונשות העסקים הערבים הם המנוע העיקרי של חיזוק וצמיחת הכלכלה בחברה הערבית. המועדון נועד להעצמת היכולות הכלכליות של החברה הערבית, דרך העצמת אנשי ונשות העסקים הערבים וסיוע בפיתוח יכולותיהם וכישוריהם. במסגרת פעילותו, המועדון, בשיתוף פעולה עם רשות ניירות ערך, הבורסה לניירות ערך בתל אביב, איגוד הדירקטורים בישראל (IDU), העיתון הכלכלי גלובס ואחרים, מעביר קורסים וסדנאות בתחום הפיננסי לאנשי ונשות עסקים ערבים, מקים כנסים כלכליים-מקצועיים; ואף מנהל צוות מקצועי מתנדב המייעץ לעסקים ערבים בתקופות משבר, לרבות בתקופת מגפת הקורונה.

מסמך זה הוא חלק מסדרה של דו"חות מטעם הפורום הכלכלי הערבי. במסגרת פעילות הפורום לחיזוק מצבה הכלכלי-חברתי של האוכלוסייה הערבית בישראל, יפורסמו דו"חות רבעוניים בנושאים מקרו-כלכליים שיש להם חשיבות מכרעת לחברה הערבית. בכל רבעון יתפרסם דו"ח קצר וממוקד סביב ההתפתחויות המרכזיות בתחום מוגדר ובעל השלכות רחבות על רמת החיים.

ארנון ברק

כלכלן וחוקר עצמאי. עוסק בתחומי מדיניות כלכלית, מקרו-כלכלה ושוק העבודה. בעברו היה חוקר בחטיבת המחקר בבנק ישראל ופרסם עבודות בנושא תחבורה ותעסוקה בחברה הערבית.

** דו"ח זה נכתב בסיוע הלמ"ס ועל כך תודתנו נתונה למרב אורן, מנהלת אגף בכיר מיקרו כלכלה בלמ"ס, על אספקת הנתונים והליווי המקצועי. כמו כן, תודה רבה לד"ר לריסה פליישמן, ראש תחום מחקר בלמ"ס, על הפקת הנתונים. תודה גם לגלעד ברנד מחטיבת המחקר בבנק ישראל על הערותיו המועילות.

[תוכן עניינים]

4	תקציר	.1
5	עליית האינפלציה בישראל ובעולם	.2
6	מחירי המזון בישראל	.3
8	מחירי המזון ביישובים ערביים	.4
8	מוצרי מזון ומשקאות	.4.1
10	מוצרי לחם ומאפה	.4.2
11	ירקות ופירות טריים	.4.3
11	משקל המזון בסל הצריכה של משק בית ערבי	.5
13	נספחים	.6

עליית מחירי המזון

והשפעתה על החברה הערבית בישראל

דו"ח ראשון בסדרה/נובמבר 2022

ארנון ברק

[1. תקציר]

בשנת 2021, החל לשטוף את העולם גל של אינפלציה, שמשמעותו עליית מחירים חדה ומקיפה בתחומים נרחבים. האינפלציה הורגשה היטב גם בישראל וקיבלה ביטוי נרחב בדיון הציבורי על יוקר המחיה ובמדיניות הכלכלית.

יחד עם זאת, העיסוק בהשפעות הדיפרנציאליות של האינפלציה – על מרכיביה השונים – קיבל פחות תשומת לב, ויש מקום להרחיב את הדיון לגבי האופן בו עליית המחירים פוגעת בקבוצות אוכלוסייה מגוונות. דו"ח זה מתמקד בעליית מחירי המזון בישראל והשפעתם על האוכלוסייה הערבית. במסגרת עבודה זו נערך ניתוח של רכיבי המזון העיקריים במדד המחירים לצרכן, תוך אבחנה בין יישובים ערביים לבין ערים יהודיות בישראל.

הניתוח המובא להלן מלמד שביישובים ערביים במשולש ובגליל מחיריהם של מוצרי מזון ומשקאות רבים גבוהים יותר ומגוון המוצרים מצומצם, בהשוואה לערים היהודיות. תופעה זו מאפיינת בעיקר מוצרים שעל פי רוב מופקים ברמה הארצית או מיובאים מחו"ל, בעוד שמחיריהם של מוצרי מזון המופקים באופן מקומי ומבוזר יותר (כגון ירקות ופירות טריים), נמוכים יותר ביישובים ערביים.

בנוסף על כך, ממצאי הדו"ח מעידים שהאינפלציה העולמית לא פסחה על היישובים הערביים, שחוו עליות מחירים דומות ליישובים אחרים בישראל.

התייקרות מוצרי המזון מטילה נטל כבד יותר על החברה הערבית, כיוון שמשקל המזון בסל הצריכה של משק בית ערבי גבוה במידה ניכרת ממשקלו בסל הצריכה של משק בית יהודי.

בסיכומו של דבר, עליית מחירי המזון בשנת 2021 עלתה למשק בית ערבי ב-1250 ₪ לעומת כ-900 ₪ למשק בית יהודי. התחזקות האינפלציה מאז ממשיכה להקשות על משקי הבית ולהגדיל את הפערים בין ערבים ליהודים.

2. עליית האינפלציה בישראל ובעולם

בשנה וחצי האחרונות סביבת האינפלציה בישראל גבוהה במידה ניכרת בהשוואה לשנים קודמות. במהלך שנת 2021 המשק התאושש ממשבר הקורונה והאינפלציה הרימה את ראשה עד שבסוף השנה קצב הגידול של מדד המחירים לצרכן הגיע ל-2.8%. ב-2022 הקצב אף התגבר וחצה את הגבול העליון של יעד האינפלציה¹, ובחודש יולי הגיע לשיעור שיא של 5.2% - השיעור הגבוה ביותר בעשור האחרון (תרשים 1).

אף על פי כן, האינפלציה בישראל נמוכה משמעותית מהאינפלציה שקיימת ברוב המדינות המפותחות². טרם מגפת הקורונה האינפלציה העולמית הייתה מתונה, ואף ירדה בחודשים הראשונים של המשבר. ואולם, עליית המחירים מאז סוף 2020 דחפה מאז את האינפלציה לעלייה מתמדת, ויוקר המחיה הממוצע בעולם עלה מתחילת 2021 יותר מאשר בחמש השנים הקודמות ביחד³.

1 יעד האינפלציה בישראל הוא 1%-3%.

2 בנק ישראל (2022). דו"ח מדיניות מוניטרית למחצית הראשונה של 2022.

3 Barrett (2022). How food and energy are driving the global inflation surge. IMF blog.

הכוחות העיקריים שפעלו לעליית האינפלציה בישראל הם התאוששות הביקושים המקומיים ועליית האינפלציה בעולם, תוצאה של התגברות הביקוש העולמי, של השיבושים הנמשכים בשרשרות האספקה ושל המלחמה באוקראינה. כל אלה הובילו לעליית מחירי האנרגיה והסחורות בעולם ולהאצה בשיעור האינפלציה בישראל. הציפיות לאינפלציה בישראל לשנה ולטווחים הבינוניים (שנתיים ושלוש שנים), מצויות אף הן מעל היעד, ואילו הציפיות לטווחים הארוכים יותר מעוגנות בתוך תחום היעד⁴.

3. מחירי המזון בישראל

תרשים 2 מציג את התפתחות מדד מחירי המזון (ללא ירקות ופירות⁵) בישראל בשנים האחרונות, ועולה ממנו בבירור שהחל מאמצע 2021 נצפתה האצה חדה במחירי המזון, לאחר תקופה ממושכת של אינפלציה אפסית. העלייה במדד מחירי המזון משקפת עלייה במוצרים רבים כאשר הבולטים ביותר הם שמנים, סוכר ומוצריו, קמח, פירות וירקות מעובדים, ודגים. לעומת זאת, באותה התקופה נרשמו ירידות במחירי פירות וירקות טריים, וכן בחלב ומוצריו.

תרשים 2

שיעור השינוי בסעיף המזון ללא ירקות ופירות – 12 חודשים אחרונים

לפיכך, נראה שהאינפלציה במחירי המזון בישראל מתמקדת במוצרי מזון שחלק היבוא בהם משמעותי, ולכן נובעת בעיקרה מהתייקרות של מוצרי המזון בעולם. תמיכה לטענה זו אפשר למצוא בנספח א שמציג את המתאם בין השינוי במדד המחירים לצרכן של סעיפי מזון עיקריים לבין שיעור היבוא מסך ההוצאה הפרטית בסעיפים תואמים.

4 בנק ישראל (2022). דו"ח מדיניות מוניטרית למחצית הראשונה של 2022.
 5 נהוג להציג את מדד המחירים של סעיף המזון ללא ירקות ופירות מכיוון שמחיריהם תנודתיים מאוד.

תרשים 3 התרומה של סעיפי המזון והאנרגיה לאינפלציה (בנק' אחוז)

לסעיף המזון תרומה לא מבוטלת לאינפלציה הכוללת, ובצוותא עם סעיף האנרגיה הוא מהגורמים המובילים להאצה בתקופה האחרונה (תרשים 3). תופעה זו אינה ייחודית לישראל שכן מזון ואנרגיה הם המניעים העיקריים של האינפלציה העולמית. בפרט, מאז תחילת השנה שעברה, התרומה הממוצעת רק ממזון עולה על שיעור האינפלציה הכולל במהלך 2016–2020. במילים אחרות, אינפלציית המזון לבדה שחקה את רמת החיים העולמית באותו קצב כמו האינפלציה של כל הצריכה בחמש השנים שקדמו למגיפה⁶.

סיפור דומה כאמור מתקיים גם לגבי עלויות האנרגיה, המופיעות הן במישרין והן בעקיפין, באמצעות עלויות הובלה גבוהות יותר⁷. אף על פי כן, על רקע עליית מחירי הגז הטבעי בעולם, נחלש הקשר בין מחירי האנרגיה בישראל לבין מחירי האנרגיה במדינות המפותחות. מרכיב האנרגיה שנכלל במדד עלה בישראל בקצב מתון יותר, בין היתר בשל משקלו הזניח של הגז הטבעי במדד ומחירו היציב בישראל⁸.

לצד תרומתו המכרעת של סעיף המזון, בתקופה הנידונה עליית המחירים רחבה מאד ומקיפה רוב גדול של הסעיפים במדד המחירים לצרכן (נספח ב). הסעיף הבודד בעל התרומה הגדולה ביותר לאינפלציה בישראל הוא סעיף הדיור, אבל זאת בעיקר הודות למשקלו הגבוה במדד. סעיף הדיור אמנם האיץ את קצב עלייתו בתקופה האחרונה, אבל בהשוואה לסעיפים האחרים הגידול בו יציב בשנים האחרונות, והוא אחראי במידה רבה לכך שהאינפלציה הייתה חיובית לפני משבר הקורונה.

6 Barrett (2022)

7 ש.ם.

8 בנק ישראל (2022). דו"ח מדיניות מוניטרית למחצית הראשונה של 2022.

4. מחירי המזון ביישובים ערביים

מעניין לבחון כיצד השפיעה האינפלציה על יישובים שונים ואוכלוסיות מגוונות. בעבודה נתמקד במחירי המזון הודות לחשיבותם ולפריסה הרחבה שלהם שמאפשרת מספיק תצפיות ביישובים שונים. לצורך הניתוח התקבלו מהלמ"ס נתונים מפורטים לשנים 2019–2021 בתדירות חודשית על מחירים של פריטי מזון ומשקאות, מוצרי לחם ומאפה, ירקות ופירות, בחלוקה לפי ארבעה סוגי יישובים: יישובים ערביים במשולש⁹, יישובים ערביים בגליל¹⁰, יישובים יהודיים גדולים¹¹ ויישובים אחרים¹².

כדי לעקוב אחר השינויים במדדי המחירים בסוגי היישובים השונים שנובעים משינוי במחיר המוצרים ולא בשינויים בהרכב סל הצריכה, הניתוח יתמקד רק בפריטים שנדגמו בכל חודש בכל אחת מארבע הקבוצות. בצורה זו נבטיח סל מוצרים זהה בכל קבוצה לאורך כל התקופה הנבחנת.

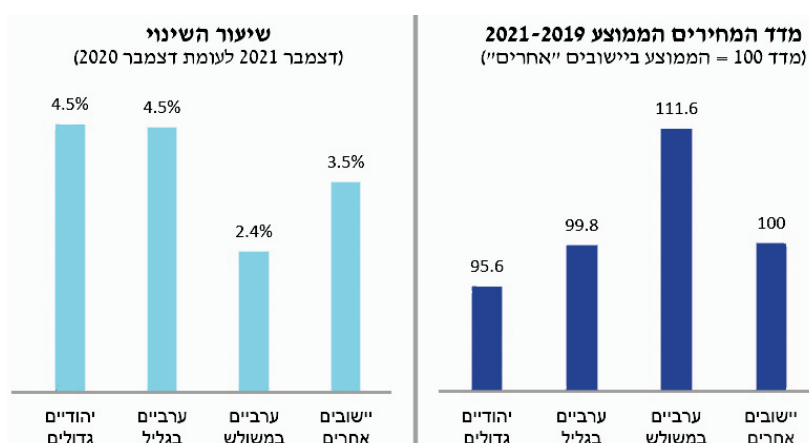
4.1 מוצרי מזון ומשקאות

קבוצה זו כוללת מוצרי חלב; ביצים; בשר ודגים; משקאות קלים; ממתקים; שמן ומרגרינה; ירקות ופירות קפואים, משומרים ויבשים; ועוד.

תרשים 4 מציג את הרמה הממוצעת בשנים 2019–2021 ואת שיעור השינוי במהלך 2021 של מדד מחירי מוצרי מזון ומשקאות בכל אחת מקבוצות היישובים. ניכר כי רמת המחירים ביישובים הערביים, ובמיוחד באזור המשולש, גבוהה מרמת המחירים ביישובים יהודיים גדולים. מחירי המזון והמשקאות ביישובי המשולש היו גבוהים בממוצע בכ-17%, וביישובי הערביים בגליל בכ-4%, בהשוואה לערים היהודיות. מסוף 2019, ערב התפרצות מגפת הקורונה, ועד סוף 2021 עלו מחירי המזון ביישובים השונים בקצב דומה ופער המחירים נשמר¹³. עליית המחירים הקיפה מוצרים רבים ואת כל ארבעת סוגי היישובים המוצגים.

-
9	כפר קאסם, אום אל פאחם, באקה אל גרביה, כפר קרע וקלנסווה.
10	סכנין, טמרה, ריינה, כפר כנא, עראבה, ירכא ונצרת.
11	קריית שמונה, נהריה, חיפה, חדרה, נתניה, הרצליה, רעננה, כפר סבא, תל אביב-יפו, רמת גן, פתח תקווה, בני ברק, בת-ים, חולון, ראש-ל"צ, ירושלים, באר שבע, אשדוד, אשקלון.
12	כל יתר היישובים בישראל שנדגמו במדד המחירים לצרכן.
13	העלייה המתונה יחסית המוצגת ביישובי המשולש בשנת 2021, משקפת בעיקר הבדלי תזמון כיוון שההאצה במחירי המזון ביישובי המשולש החלה כבר בשנת 2020.

תרשים 4: מדד מחירי מזון ומשקאות לפי סוגי יישובים

* מדד מחירי מזון ומשקאות משקף את הממוצע המשוקלל (בהתאם לחלקם בסל הצריכה) של המחירים הממוצעים של 45 פריטים שנדגמו בכל חודש, החל מינואר 2019 ועד דצמבר 2021, בכל אחד מסוגי היישובים.
* מקור הנתונים: עיבוד מיוחד של הלמ"ס.

הפער ברמת המחירים בין היישובים הערביים לערים הגדולות בישראל עקבי עם הממצאים מהספרות העולמית לפיהם יוקר המחייה, בפרט במוצרי מזון, גבוה יותר ביישובים קטנים¹⁴. יוקר המחייה ביישובים קטנים בא לידי ביטוי הן במחירים גבוהים יותר של מוצרים זהים (אותו ברקוד) והן במגוון המוצרים הזמינים לרכישה. בהתאם לכך, מדד מוצרי מזון ומשקאות ביישובים הערביים מורכב ממגוון מצומצם של פריטים בהשוואה לערים היהודיות וליישובים אחרים (נספח ג).

יוקר המחייה פוחת עם גודל העיר מפני שחברות יעילות יותר נוטות לפעול בערים גדולות, שם הן נהנות בדרך כלל מיתרונות לגודל (scale) ולהתקבצות (agglomeration) – מה שמפחית את עלויות הייצור וההובלה. לצד זאת, החברות בערים גדולות חשופות לתחרות חזקה יותר שמקטינה את המרווחים שלהן, ועל ידי כך מגלגלת את העלויות הנמוכות למחירים נמוכים לצרכנים¹⁵.

עדות נוספת לרמת מחירים גבוהה יותר ביישובים הערביים אפשר לראות בקטגוריית חומרי הניקוי¹⁶. במוצרים אלו הפערים אף גדולים יותר ומגיעים לכ-35% ביישובי הערביים משולש, ולכ-25% ביישובים הערביים בגליל (נספח ד). פער המחירים בקטגוריה זו אמנם הצטמצם מעט בחודשים הראשונים

14 Handbury, J., & Weinstein, D. E. (2015). Goods prices and availability in cities. *The Review of Economic Studies*, 82(1), 258-296.

Feenstra, R. C., Xu, M., & Antoniadis, A. (2017). What is the Price of Tea in China? Towards the Relative Cost of Living in Chinese and US Cities (No. w23161). National Bureau of Economic Research.

15 ש.ם.

16 אבקה ומרכז כביסה, נוזלים לניקוי, שקיות אשפה, ספוגית, מטליות, מגבות נייר וכו'.

שלאחר פרוץ משבר הקורונה, אך לאחר מכן הפער התרחב מחדש עם ההאצה באינפלציה שבאה לידי ביטוי בעוצמה חזקה יותר ביישובים הערביים.

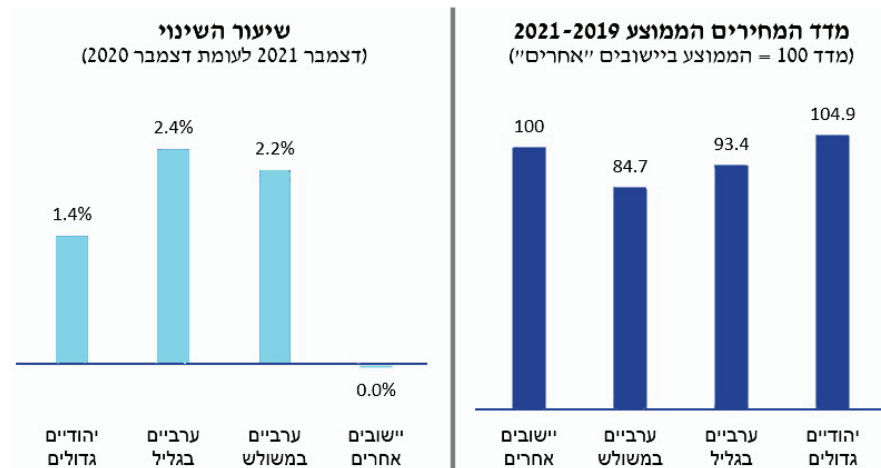
4.2 מוצרי לחם ומאפה

קבוצה זו כוללת קמח, פירורי לחם, בצק, פסטות, פתיתים, אורז, עוגיות וחטיפים.

בניגוד לרוב מוצרי המזון שתוארו בסעיף הקודם, מוצרי לחם ומאפה זולים יותר ביישובים הערביים בהשוואה ליישובים יהודיים גדולים: בתקופה הנבחנת רמת המחירים הייתה נמוכה בכ-20% במשולש, ובכ-10% בגליל (תרשים 5). ייתכן שהסיבה לכך היא שבניגוד למוצרי מזון ומשקאות, שעל פי רוב מופצים ברמה הארצית או מיובאים מחו"ל, במוצרי לחם ומאפה הנתח של הייצור המקומי גדול יותר. הייצור במפעלי מזון ערביים, ובפרט ברשות הפלסטינית, כרוך בעלויות נמוכות יותר (בעיקר עלות עבודה, ואולי גם הוצאות כשרות), ונראה שהשפעה זו חזקה יותר מההשפעות של גודל השוק שתוארו לעיל.

בעקבות גל האינפלציה העולמי בשנת 2021 עלו מחירי החיטה בעולם וניכר שהתפתחות זו לא פסחה על היישובים הערביים, הן במשולש והן בגליל, ובאה לידי ביטוי בעליית המחירים של מוצרי לחם ומאפה בשיעור של למעלה מ-2% במהלך 2021.

תרשים 5: מדד מחירי מוצרי לחם ומאפה לפי סוגי יישובים

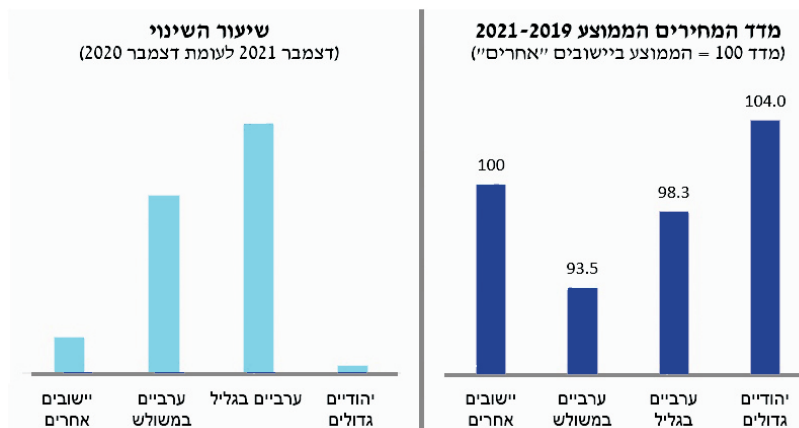
* מדד מחירי מוצרי לחם ומאפה משקף את הממוצע המשוקלל (בהתאם לחלקם בסל הצריכה) של המחירים הממוצעים של 16 פריטים שנדגמו בכל חודש, החל מינואר 2019 ועד דצמבר 2021, בכל אחד מסוגי היישובים.

* מקור הנתונים: עיבוד מיוחד של הלמ"ס.

4.3 ירקות ופירות טריים

בניגוד למוצרי מזון ומשקאות, מחירי הירקות והפירות הטריים ביישובים הערביים נמוכים בהשוואה ליישובים יהודיים גדולים: ביישובי המשולש רמת המחירים נמוכה בכ-10% וביישובי הגליל בכ-6% (תרשים 6). תופעה זו דומה למה שקורה במוצרי לחם ומאפה, ונראה שגם במקרה זה הסיבה לפער המחירים בין היישובים הערביים ליהודיים, נעוצה בכך שפירות וירקות רבים שנמכרים ביישובים הערביים מקורם ברשות הפלסטינית. ואולם, בניגוד לעליית המחירים וצמצום הפער בקטגוריית מוצרי לחם ומאפה ב-2021, מדד מחירי ירקות ופירות ירד במהלך 2021, בעיקר ביישובים הערביים, ופער המחירים התרחב.

תרשים 6: מדד מחירי ירקות ופירות לפי סוגי יישובים

* מדד מחירי ירקות ופירות משקף את הממוצע המשוקלל (בהתאם לחלקם בסל הצריכה) של המחירים הממוצעים של 40 פריטים שנדגמו בכל חודש, החל מינואר 2019 ועד דצמבר 2021, בכל אחד מסוגי היישובים.

* מקור הנתונים: עיבוד מיוחד של הלמ"ס.

5. משקל המזון בסל הצריכה של משק בית ערבי

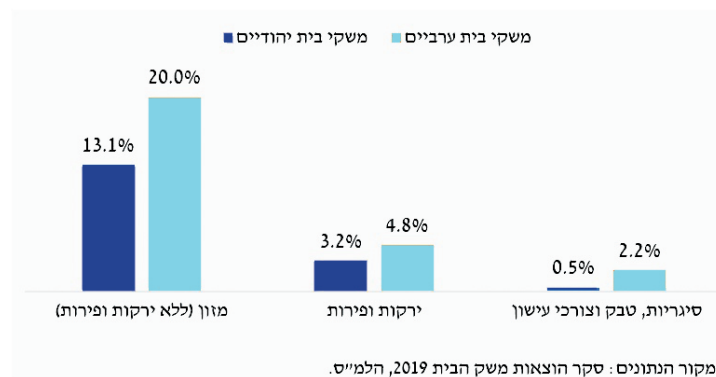
עליית מחירי המזון פגעה יותר במשקי בית ערביים מכיוון שההוצאה שלהם על מזון גבוהה יותר. לפי סקר הוצאות משק הבית 2019 של הלמ"ס, משק בית ערבי הוא גדול יותר בממוצע (4.38 נפשות לעומת 3.05 נפשות) וההוצאה החודשית שלו על מזון (ללא ירקות ופירות) גבוהה יותר: כ-3,000 ₪ במשק בית ערבי לעומת כ-2,150 ₪ במשק בית יהודי. כלומר, עליית מדד מחירי המזון¹⁷ ב-3.5% בשנת 2021 עלתה בממוצע למשק בית ערבי כ-1250 ₪ (כ-105 ₪ לחודש), לעומת כ-900 ₪ בלבד למשק בית יהודי.

17 בכל מקום בחלק זה בו מוזכרים מחירי המזון הכוונה למדד מחירי המזון ללא ירקות ופירות.

ההכנסה החודשית של משק בית ערבי נמוכה יותר: כ-13.8 אלף ₪ לעומת 21.4 אלף ₪ במשק בית יהודי. לפיכך, סביר שהפער האמיתי בהשפעת האינפלציה של מחירי המזון בין ערבים ליהודים אף גדול יותר, וזאת מפני שעליית מחירי המזון לפי סל הצריכה של החמישון התחתון¹⁸ הייתה חדה יותר והסתכמה ב-3.9% במהלך 2021. ואולם, השפעה הזו כנראה מתקזזת מכיוון שמשקי הבית הערביים הרוויחו יותר מהירידה במחירי הירקות והפירות הטריים בשנת 2021.

בשל פערי ההכנסה בין קבוצות האוכלוסייה, כ-21.5% מההכנסה של משק בית ערבי משמשת לצריכת מזון, בעוד השיעור אצל משק בית יהודי הוא רק כחצי מזה. בהתאם לפערים בהכנסה גם סך ההוצאה לתצרוכת נמוכה יותר אצל משקי בית ערביים, ולכן משקל המזון בסל הצריכה של משק בית ערבי גבוה יותר. ממצא זה תקף גם לגבי המשקל של פירות וירקות; ושל סיגריות, טבק ומוצרי עישון (תרשים 5). הפערים קיימים במרבית תת-הסעיפים של צריכת מזון, 19, ירקות ופירות, ובולטים במיוחד בצריכת בשר ועופות, שמנים צמחיים למיניהם ומשקאות קלים.

תרשים 7: המשקל של סעיפי המזון והטבק בצריכה של משקי הבית, לפי קבוצת אוכלוסייה

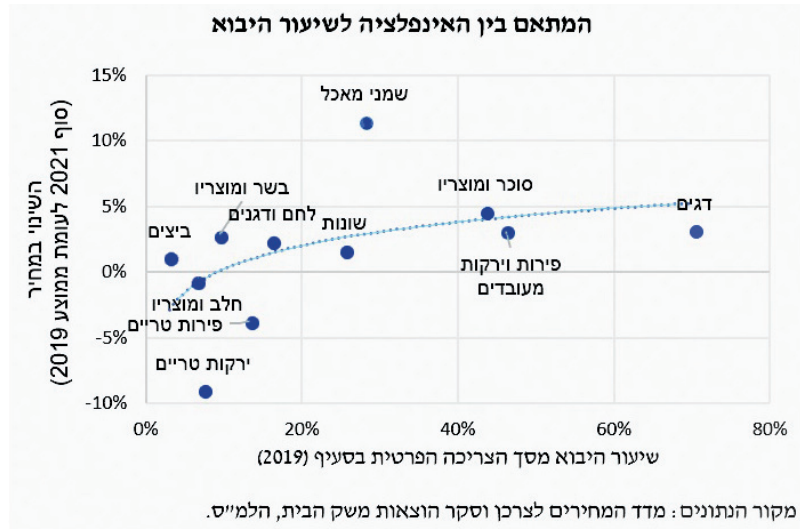

18 הלמ"ס (2022). הודעה לתקשורת בנושא מדדי המחירים לצרכן – דצמבר 2021 וסיכום שנת 2021.

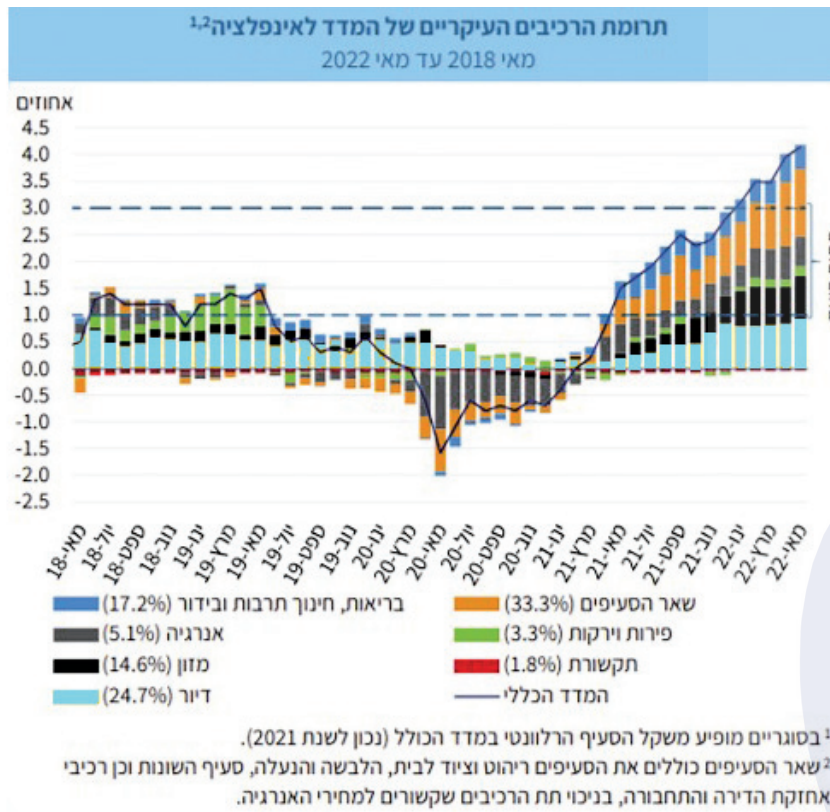
19 למעט סעיפי הצריכה של דגים וארוחות מחוץ לבית.

[נספחים]

נספח א

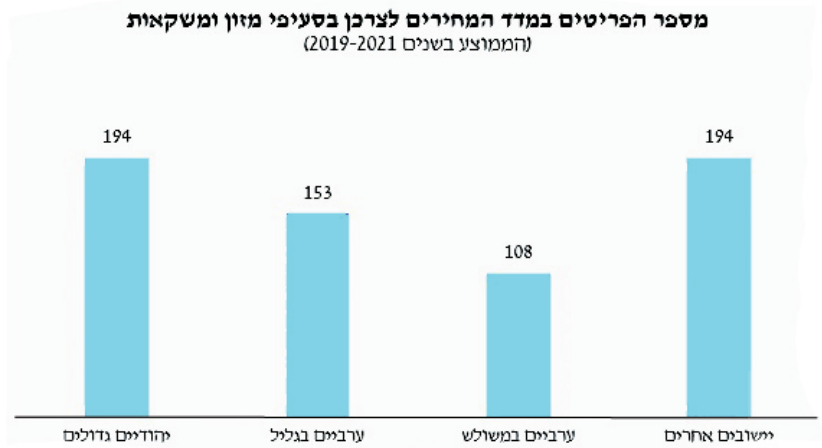

נספח ב

המקור: דו"ח המדיניות המוניטרית למחצית הראשונה של 2022. בנק ישראל.

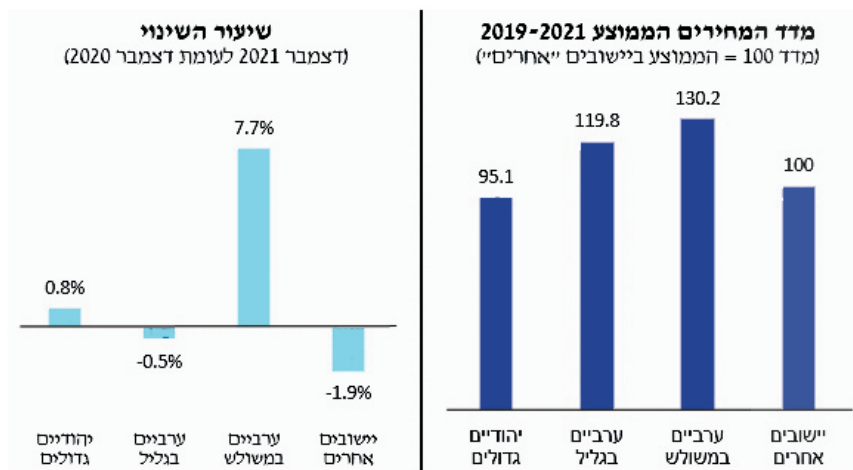
נספח ג

* מקור הנתונים: עיבוד מיוחד של הלמ"ס.

נספח ד

מדד מחירי חומרי ניקוי לפי סוגי יישובים

* מדד מחירי חומרי ניקוי משקף את הממוצע המשוקלל (בהתאם לחלקם בסל הצריכה) של המחירים הממוצעים של 17 פריטים שנדגמו בכל חודש, החל מינואר 2019 ועד דצמבר 2021, בכל אחד מסוגי היישובים.

* מקור הנתונים: עיבוד מיוחד של הלמ"ס.